

Νέα και ανακοινώσεις

Επικαιρότητα εν συντομία...

ΔΕΕ, C-416/17, Επιτροπή κατά Γαλλίας, 04 Οκτωβρίου 2018.

Στις 4 Οκτωβρίου 2018, στην υπόθεση Επιτροπή κατά Γαλλίας C-416/17, Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) για πρώτη φορά καταδίκασε ένα κράτος μέλος – τη Γαλλία – διότι ένα από τα ανώτατα δικαστήρια της – το Συμβούλιο της Επικρατείας – δεν έλαβε υπόψη το δίκαιο της Ένωσης. Κατά την κρίση του ΔΕΕ, οι Γάλλοι δικαστές ενσυνείδητα απέφυγαν να θέσουν ως προδικαστικό ερώτημα στο ΔΕΕ νομικό ζήτημα ερμηνείας του ενωσιακού δικαίου. Συγκεκριμένα κρίνει ότι «Το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας, Γαλλία), παραλείποντας να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προκειμένου να καθοριστεί αν επιτρεπόταν να μη ληφθεί υπόψη, για τον υπολογισμό της επιστροφής του φόρου κινητών αξιών που κατέβαλε ημεδαπή εταιρία για τη διανομή μερισμάτων καταβληθέντων από αλλοδαπή εταιρία, μέσω αλλοδαπής θυγατρικής, ο φόρος που κατέβαλε η δεύτερη αυτή εταιρία επί των κερδών που αναλογούν στα εν λόγω μερίσματα, μολονότι η ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης την οποία δέχθηκε το δικαστήριο αυτό με τις αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2012, Rhodia, και της 10ης Δεκεμβρίου 2012, Accor, δεν ήταν τόσο προφανής ώστε να μην καταλείπει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.» Για το 2017, σημειώνεται ότι υποβλήθηκαν 533 προδικαστικά ερωτήματα (κυρίως από την Γερμανία – 149, Ιταλία – 57, Ολλανδία – 38, Αυστρία – 31, και Γαλλία – 25).

P.J.

ΔΕΕ, C-207/16 Ministerio Fiscal, 02 Οκτωβρίου 2018.

Το ΔΕΕ σε πολύ πρόσφατη απόφαση του (C-207/16, 2 Οκτωβρίου 2018) απεφάνθη ότι η πρόσβαση των διωκτικών αρχών ενός κράτους μέλους σε προσωπικά δεδομένα χρηστών που διατηρούν άρροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν συνιστά σοβαρή επέμβαση στα δικαιώματα που κατοχυρώνουν τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιώματων όταν τα δεδομένα αυτά αφορούν μόνο την ταυτότητα ή και διεύθυνση των χρηστών χωρίς να συνδυάζονται με πρόσθετα δεδομένα που αποκαλύπτουν πτυχές της ζωής ή του χαρακτήρα αυτών. Ως εκ τούτου, η επέμβαση αυτή είναι επιτρεπτή ακόμα και στη περίπτωση που η πρόσβαση σε τέτοια δεδομένα πραγματοποιείται στο πλαίσιο διερεύνησης ποινικών αδικημάτων που δεν θεωρούνται σοβαρά.

X.M.

ΕΔΔΑ, Solska and Rybicka v. Poland, αρ.30491/17 και 31083/17, 20 Σεπτεμβρίου 2018.

Το ΕΔΔΑ με πρόσφατη απόφασή του (Solska and Rybicka v. Poland, 20.9.2018, αριθ. προσφυγών 30491/17 και 31083/17) έκρινε ότι υπήρξε προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 8 § 1 ΕΣΔΑ) των συγγενών αποθανόντος (πιο συγκεκριμένα θύματος πολύνεκρου αεροπορικού δυστυχήματος) εξαιτίας εκταφής προς διενέργεια νεκροψίας για πληρέστερη διερεύνηση των συνθηκών θανάτου, καθώς δεν δόθηκε η δυνατότητα στους συγγενείς να εκφράσουν κατά τρόπο αποτελεσματικό τις αντιρρήσεις τους για την εκταφή.

E.P.

ΔΕΕ, C-12/17, Tribunalul toșani και Ministerul Justiției κατά Maria Dicu, 04 Οκτωβρίου 2018.

Στις 4 Οκτωβρίου 2018, το ΔΕΕ έκρινε ότι ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιού που έλαβε ο εργαζόμενος κατά το επίμαχο ημερολογιακό έτος δεν μπορεί να εξομοιωθεί με χρόνο πραγματικής εργασίας για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών. Κατά συνέπεια, διάταξη εθνικής νομοθεσίας (εν προκειμένω ρουμανικής), η οποία, για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών την οποία δικαιούται εργαζόμενος, δεν λαμβάνει υπόψη ως

Επικαιρότητα εν συντομία...

χρόνο πραγματικής εργασίας τη γονική άδεια την οποία έλαβε ο εργαζόμενος αυτός κατά την εν λόγω περίοδο, είναι σύμφωνη προς την Οδηγία 2003/88 της Ε.Ε. για τον χρόνο εργασίας. Το Δ.Ε.Ε. διαφοροποιεί για πρώτη φορά την κατάσταση ενός εργαζομένου που έχει λάβει γονική άδεια από την κατάσταση ενός εργαζομένου που βρίσκεται σε άδεια μητρότητας ή σε αδυναμία παροχής εργασίας λόγω άδειας ασθένειας, του οποίου το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών δεν μπορεί να εξαρτάται από την υποχρέωση παροχής πραγματικής εργασίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο το Δικαστήριο αποκλίνει από την παγία νομολογία του ότι άδεια χορηγούμενη βάσει του δικαιού της Ένωσης δεν μπορεί να θίξει το δικαίωμα λήψεως άλλης άδειας χορηγούμενης βάσει του δικαιού αυτού η οποία επιδιώκει διαφορετικό σκοπό από την πρώτη (βλ. απόφαση Schultz-Hoff κ.λπ., C-350/06 και C-520/06, EU:C:2009:18, σκέψη 26 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Σ.Γ.

Στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 το ΔΕΕ εξέδωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα απόφαση στο τομέα του δικαιού προστασίας του καταναλωτή και ειδικότερα στο τομέα αθέμιτων εμπορικών πρακτικών. Συγκεκριμένα έκρινε ότι η εμπορία, από πάροχο υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών, καρτών SIM με ορισμένες προεγκατεστημένες και εκ των προτέρων ενεργοποιημένες υπηρεσίες, όπως η υπηρεσία πλοηγώσεως στο διαδίκτυο και η υπηρεσία τηλεφωνητή, χωρίς προηγούμενη και κατάλληλη παροχή πληροφοριών στον καταναλωτή σχετικά με την προεγκατάσταση και εκ των προτέρων ενεργοποίηση αυτή, καθώς και το κόστος των υπηρεσιών αυτών συνιστά αθέμιτη εμπορική πρακτική καθώς εμπίπτει στη περίπτωση «παροχής μη παραγγελθέντων», κατά το παράρτημα I, σημείο 29, της οδηγίας 2005/29. Αξιοσημείωτο είναι ότι με την απόφαση του το ΔΕΕ ξεκαθαρίζει ότι το γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, η χρήση των εν λόγω υπηρεσιών απαιτεί μια ενσυνείδητη ενέργεια εκ μέρους του καταναλωτή είναι ζήτημα άνευ σημασίας, διαφωνώντας με αυτό το τρόπο με τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα.

Θ.Π.Μ.

Στην υπόθεση Ηλιάδη κ.α. ν. Δημοκρατία, ο Κατηγορούμενος αντιμετώπισε την κατηγορία της χειραγώγησης της αγοράς όπως αυτή οριοθετείται από το άρθρο 19, 20(1)(γ) και 23(3) του περί Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρηση Αγοράς) Νόμος του 2005. Στην απόφαση το Εφετείο ανέφερε ότι δεν απαιτείται να εξεταστεί κατά πόσο η υποκειμενική υπόσταση του επιδίου αδικήματος θα μπορούσε να περιλαμβάνει και υποκειμενική αμέλεια (recklessness) υπό την έννοια της αδιαφορίας (indifference) για το αποτέλεσμα και της ανάληψης κινδύνου κατά τρόπο αδικαιολόγητο. Το Εφετείο εξήγαγε ως συμπέρασμα ότι η επιδίωξη του Κατηγορούμενου ήταν να καθησυχάσει τους μετόχους ή και το κοινό, οι απαντήσεις του ήταν παραπλανητικές και το ερώτημα που απέμενε να απαντηθεί ήταν κατά πόσο οι απαντήσεις του έγιναν με σκοπό τη χειραγώγηση της αγοράς. Με αναφορά σε βιβλιογραφία και ευρωπαϊκή νομοθεσία, το Εφετείο ανέφερε ότι η έννοια της χειραγώγησης της αγοράς οριζόταν σε γενικές γραμμές ως η αθέμιτη επίδραση στη διαδικασία διαμόρφωσης των χρηματιστηριακών τιμών καθώς και η εκμετάλλευση πρόσβασης στα μέσα ενημέρωσης με διατύπωση γνώμης για ένα χρηματοπιστωτικό μέσο για το οποίο ο δράστης έχει σύγκρουση συμφερόντων, την οποία και δεν αποκαλύπτει, και εν συνεχεία αντλεί όφελος από τον αντίκτυπο που έχει η γνώμη αυτή. Σκοπός δε της χειραγώγησης είναι η διαμόρφωση τεχνητά της εμπορευσιμότητας και της τιμής των μετοχών προς επιδίωξη αθέμιτου οφέλους. Το Εφετείο κατέληξε ότι στην παρούσα υπόθεση δεν επρόκειτο για τέτοια μεθόδευση αλλά σε προσπάθεια του Κατηγορούμενου να αποφύγει την πίεση της συγκεκριμένης περίπτωσης και να αντιμετωπίσει τους οργισμένους μετόχους και τις επίμονες ερωτήσεις τους και επομένως δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί ποινικό αδίκημα.

Μ.Π.

ΔΕΕ, C 54/17 και C – 55/17
Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Wind Tre SpA και Vodafone Italia SpA, 13 Σεπτεμβρίου 2018

Ανώτατο Δικαστήριο, Ηλιάδη κ.α. ν. Δημοκρατία (Ποινικές Εφέσεις 2/2018 και 3/2018, απόφαση ημερ. 12 Σεπτεμβρίου 2018)